

A7-0429/2012

18. 12. 2012

DOPORUČENÍ

k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Nagojsko-kualalumpurského doplňkového protokolu o odpovědnosti a náhradě škod ke Cartagenskému protokolu o biologické bezpečnosti jménem Evropské unie (13582/2012 – C7-0323/2012 – 2012/0120(NLE))

Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

Zpravodaj: Matthias Groote

Vysvětlivky

- * Postup konzultace
- *** Postup souhlasu
- ***I Řádný legislativní postup (první čtení)
- ***II Řádný legislativní postup (druhé čtení)
- ***III Řádný legislativní postup (třetí čtení)

(Druh postupu závisí na právním základu navrženém v návrhu aktu.)

OBSAH

	Strana
NÁVRH LEGISLATIVNÍHO USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	5
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	6
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	9

NÁVRH LEGISLATIVNÍHO USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

**o návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Nagojsko-kualalumpurského doplňkového protokolu o odpovědnosti a náhradě škod ke Cartagenskému protokolu o biologické bezpečnosti jménem Evropské unie
(13582/2012 – C7-0323/2012 – 2012/0120(NLE))**

(Souhlas)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh rozhodnutí Rady (13582/2012),
 - s ohledem na Nagojsko-kualalumpurský doplňkový protokol o odpovědnosti a náhradě škod ke Cartagenskému protokolu o biologické bezpečnosti přijatý dne 15. října 2010 na závěrečném plenárním zasedání páté konference smluvních stran – zasedání smluvních stran v Nagoyi a podepsaný Unií dne 11. května 2011 (13583/2012),
 - s ohledem na žádost o souhlas, kterou předložila Rada v souladu s článkem 192 a čl. 218 odst. 6 druhým pododstavcem písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie (C7-0323/2012),
 - s ohledem na článek 81 a čl. 90 odst. 7 jednacího řádu,
 - s ohledem na doporučení Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (A7-0429/2012),
1. uděluje souhlas s uzavřením protokolu;
 2. pověřuje svého předsedu, aby postoj Parlamentu předal Radě, Komisi, jakož i vládám a parlamentům členských států.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Vývoj návrhu

Dne 29. prosince 1993 vstoupila v platnost Úmluva o biologické rozmanitosti. Na základě čl. 19 odst. 3 Úmluvy o biologické rozmanitosti a několika následných schůzí pracovní skupiny byl dne 29. ledna 2000 přijat Cartagenský protokol o biologické bezpečnosti k Úmluvě o biologické rozmanitosti jako doplňková dohoda k Úmluvě o biologické rozmanitosti. Protokol vstoupil v platnost dne 11. září 2003. Tato mezinárodní dohoda stanoví na základě zásady předběžné opatrnosti rámec pro bezpečný převoz a využívání živých modifikovaných organismů vzniklých použitím moderních biotechnologií, které může mít nepříznivé účinky na zachování a udržitelné využívání biologické rozmanitosti nebo představovat rizika pro lidské zdraví, a stanoví rovněž rámec pro nakládání s těmito organismy.

Na základě článku 27 Cartagenského protokolu o biologické bezpečnosti bylo na první konferenci smluvních stran – zasedání smluvních stran protokolu (COP/MOP) stanoveno, že bude zahájen proces s cílem vypracovat mezinárodní pravidla a postupy v oblasti odpovědnosti a náhrady škod vzniklých v důsledku přeshraničních pohybů živých modifikovaných organismů. Na páté konferenci smluvních stran – zasedání smluvních stran protokolu v japonské Nagoyi vyjádřila EU jednomyslnou podporu konečnému kompromisu, jehož bylo dosaženo ohledně Nagojsko-kualalumpurského doplňkového protokolu o odpovědnosti a náhradě škod ke Cartagenskému protokolu o biologické bezpečnosti, neboť byl v souladu s postoji dohodnutými v rámci EU a se pokyny určenými Komisí. Dne 15. října 2010 byl Nagojsko-kualalumpurský doplňkový protokol o odpovědnosti a náhradě škod ke Cartagenskému protokolu o biologické bezpečnosti přijat na pátém závěrečném plenárním zasedání konference smluvních stran (COP/MOP5).

Dne 20. prosince 2010 Rada přijetí Nagojsko-kualalumpurského doplňkového protokolu uvítala. Evropská unie dne 11. května 2011 podepsala Nagojsko-kualalumpurský doplňkový protokol o odpovědnosti a náhradě škod ke Cartagenskému protokolu o biologické bezpečnosti v souladu s rozhodnutím Rady ze dne 6. května 2011 a s výhradou jeho pozdějšího uzavření.

Cíl

Cartagenský protokol o biologické bezpečnosti k Úmluvě o biologické rozmanitosti je mezinárodní smlouva řídící přeshraniční pohyb živých modifikovaných organismů vzniklých použitím moderních biotechnologií. Zavádí tzv. postup předchozího souhlasu (AIA), který má zajistit, aby státům byly poskytnuty potřebné informace k informovanému rozhodnutí o tom, zda vydají souhlas k dovozu těchto organismů na své území. V protokolu je obsažen odkaz na preventivní přístup a znovu se v něm potvrzuje preventivní duch zásady 15 Deklarace o životním prostředí a rozvoji přijaté v Rio de Janeiru. Protokol rovněž zavádí Informační systém pro biologickou bezpečnost, který usnadňuje výměnu informací o živých modifikovaných organismech a pomáhá státům se zaváděním protokolu.

Zásada 13 Deklarace o životním prostředí a rozvoji přijaté v Rio de Janeiru v roce 1992

vyzývá státy, aby rozvinuly vnitrostátní právo v oblasti odpovědnosti a náhrady škod a aby spolupracovaly na dalším rozvoji mezinárodního práva v oblasti odpovědnosti a náhrady škod za jejich nepříznivý dopad na životní prostředí.

Odpovědnost a odškodnění se v kontextu Cartagenského protokolu týká otázky, co by se stalo, kdyby došlo ke škodě v souvislosti s přeshraničním pohybem živých modifikovaných organismů. *Doplňkový protokol o odpovědnosti a odškodnění* přijatý na páté konferenci smluvních stran – zasedání smluvních stran protokolu v Nagoyi v roce 2010 uvádí mezinárodní pravidla a postupy pro odpovědnost a odškodnění za škody spáchané na biologické rozmanitosti v důsledku manipulace s živými modifikovanými organismy.

Doplňkový protokol se primárně zaměřuje na správné postupy a požadavky s ohledem opatření, která je třeba přijmout pro případ, že by živé modifikované organismy způsobily škody, které by měly negativní dopad na zachování a udržitelné využívání biologické rozmanitosti, s ohledem mimo jiné na lidské zdraví.

Strany jsou podle doplňkového protokolu povinny uvádět ve stávajících či nových vnitrostátních právních předpisech pravidla a postupy řešení škod. Musí vytvořit opatření, s jejichž pomocí se předejde škodám, zmírní se jejich dopad nebo se obnoví biologická rozmanitost. Rovněž musí požádat odborníka, který přímo či nepřímo kontroluje příslušné živé modifikované organismy, aby přijal opatření přiměřená vzniklé nebo pravděpodobně vzniklé škodě, což je zvláště v mnoha rozvojových zemích novinka.

V Evropské unii se na ustanovení Cartagenského protokolu o biologické bezpečnosti vztahují evropské právní předpisy o biologické bezpečnosti, jejichž hlavním pilířem je zásada předběžné opatrnosti. Ustanovení o odpovědnosti uvedená v Nagojsko-kualalumpurském doplňkovém protokolu upravuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí, která stanoví rámec založený na zásadě „znečišťovatel platí“, kdy v případě škod na životním prostředí platí znečišťovatel.

Pátá konference smluvních stran – zasedání smluvních stran protokolu rovněž rozhodla, že lze přijmout přídatná a dodatečná kompenzační opatření v případech, kdy nejsou pokryty náklady na nápravná opatření stanovená doplňkovým protokolem, a že tato opatření mohou obsahovat ujednání, kterými se má zabývat konference smluvních stran – zasedání smluvních stran protokolu. Konference smluvních stran – zasedání smluvních stran protokolu navíc naléhavě vyzvala strany, aby spolupracovaly při rozvoji či posilování lidských zdrojů a institucionálních kapacit vztahujících se k provádění doplňkového protokolu, a vybídla strany, aby toto vzaly v úvahu při vytváření dvojstranné, regionální a vícestranné pomoci zúčastněným rozvojovým zemím.

Prohlášení Evropské unie

Podle článku 34 Úmluvy o biologické rozmanitosti podléhá každý protokol k této úmluvě ratifikaci, přijetí nebo schválení ze strany států a organizací regionální hospodářské integrace. V souladu s odst. 3 tohoto článku musí organizace regionální hospodářské spolupráce uvést prohlášení o rozsahu svých pravomocí v záležitostech upravovaných tímto protokolem. Pro tento účel vypracovala Komise prohlášení, které je uvedeno v příloze tohoto návrhu.

V tomto prohlášení Evropská unie uvádí, že v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie a zvláště s jejím článkem 191, je kompetentní uzavírat mezinárodní dohody a plnit povinnosti z nich vyplývající.

Evropská unie dále prohlašuje, že již přijala právní nástroje, které jsou pro její členské státy závazné a týkají se všech otázek upravovaných doplňkovým protokolem.

Závěry zpravodaje

Nagojsko-kualalumpurský doplňkový protokol o odpovědnosti a náhradě škod významně přispěje k plnění cílů Úmluvy o biologické rozmanitosti a Cartagenského protokolu o biologické bezpečnosti. Doplňkový protokol jde stejným směrem jako evropská směrnice o odpovědnosti za životní prostředí z roku 2004 a zaměřuje se tedy na odpovědnost a náhradu za narušení biologické rozmanitosti způsobené živými modifikovanými organismy.

Zpravodaj podporuje rozhodnutí Rady, která jménem Evropské unie schvaluje Nagojsko-kualalumpurský doplňkový protokol o odpovědnosti a náhradě škod s ohledem na záležitosti spadající do kompetence Unie.

Zpravodaj je potěšen skutečností, že většina členských států podepsala doplňkový protokol a vyzývá je k rychlé ratifikaci protokolu.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	18.12.2012						
Výsledek konečného hlasování	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">58</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">0</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">0</td> </tr> </table>	+:	58	-:	0	0:	0
+:	58						
-:	0						
0:	0						
Členové přítomní při konečném hlasování	Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Milan Cabrnoch, Martin Callanan, Nessa Childers, Tadeusz Cymański, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Karl-Heinz Florenz, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthias Groote, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Holger Kraemer, Jo Leinen, Peter Liese, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Antonia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Pavel Poc, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Kārlis Šadurskis, Horst Schnellhardt, Richard Seiber, Theodoros Skylakakis, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Anja Weisgerber, Marina Yannakoudakis						
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Margrete Auken, Jutta Haug, Jiří Maštálka, Judith A. Merkies, Miroslav Mikolášik, Giancarlo Scottà, Alda Sousa, Andrea Zannoni						
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Emine Bozkurt, Reinhard Bütikofer, Jean Lambert, Csaba Sógor, Josef Weidenholzer						